

ærede Medlem den Gang havde gennemført sit eget Forslag. Der vilde da i alt Fald have været større Glæde, end Tilfældet blev, da den nuværende reducerede Alderslov blev gennemført.

Naar der var en Del Medlemmer, der ikke var glade ved den gennemførte Lov, maa det ærede Medlem ikke glemme, at det var, fordi Livet derude ligesom kastede sin Refleks herind. Der var mange af os, der sad her og tænkte paa, at hvis denne Lov blev gennemført, vilde ikke saa faa af de daarligst stillede miste en Del af deres Understøttelse. Det var derfor forstaaeligt, at det var umuligt for os at deltage i den Glæde, som det ærede Medlem gerne havde set udtrykt her.

Nede i Czekoslovakiet var det jo ogsaa en ny Lov, det var en ny Gave, man bød Befolkningen. Det gik dér, som det gik her; da vi fik den nuværende Invaliditetslov: selv om man var utilfreds med Enkelt-heder, glædede man sig over det nye Felt, der var taget ind. Og det ærede Medlem maa heller ikke glemme, at der er stor Forskel paa en krigshæret, fattig Stat som Czekoslovakiet og Danmark, der gennem 30 Aar har haft en Alderdomsforsorg for de gamle. Naar det ærede Medlem nævnte Czekoslovakiet og saa meget ønskede Oplysninger dernede fra, tror jeg, det var for at vifte med det ud ad Vinduet. Der er jo, det erkender jeg, vistnok ingen Politiker, der undgaar i visse Tilfælde at maatte gaa ud og tale agitatoriske Ord til Befolkningen, og saaledes vil det ærede Medlem nu gaa ud og tale agitatoriske Ord, og dér vil han da bruge Czekoslovakiets kombinerede Lov og sige: Dér kan I se, det er en Stat, der gennemfører en Lov, der er af yngre Dato end vor, og alligevel kommer de ikke nær saa højt op som Danmark. Men det ærede Medlem maa dog forstaa, at der er meget stor Forskel paa de to Ting.

Det ærede Medlem glædede sig dernæst over, at vi havde forladt 60 Aars Grænsen. Nej, vi har ikke forladt den. Det var det ærede Medlem, der den Gang som Minister forlod 60 Aars Grænsen. Jeg sagde forleden, at jeg erkendte, at man tidligere, da man havde en Understøttelseslov, da Folk fik Understøttelse, fordi de trængte til det, havde et mere ensartet Befolkningsslag inde under Loven, medens vi nu har et Befolkningsslag, som er tvedelt, hvor den ene Del er kommet ind til Trods for, at den ejer nogen Formue; man kunde derfor gaa til at sætte en anden Aldersgrænse.

Det ærede Medlem og hans Parti har ofte bebrejdet os, at vi ikke kom dem til-

strækkeligt i Møde, men her kommer vi jo netop med en udstrakt Haand til dem og siger, at vi ved, at de nødigt forlader 65 Aars Aldersgrænsen, og derfor stiller vi saa Forslag, der vil gøre Forholdet lettere, idet vi forlanger de $\frac{3}{4}$ Majoritet strøget, hvor det drejer sig om, at de gamle skal kunne faa Aldersrente fra det 60de Aar; og da vi samtidig sletter Ministerens Sanktion, er det yderligere en Letteliggørelse. Naturligvis skal det være indenfor Lovens Rammer, at de paagældende skal have det, men disse Rammer er jo saaledes, at der kan bevilges de gamle, der ikke paa anden Maade kan faa Understøttelse eller ernære sig, en Understøttelse af Kommunalbestyrelsen.

Her foreligger aldeles ikke nogen For-laden af noget som helst, men derimod en Byggen-Op paa det faktiske Forhold, den Grænse, vi i Øjeblikket har. Vi har stillet vort Forslag for mulig: at faa det ærede Medlem og hans Parti med, fordi vi er os fuldt bevidst, at Magtforholdene i det andet Ting er saaledes, at vi maa have de Herrer med, hvis vi skal have Lovfor-slaget gennemført.

Saa siger det ærede Medlem: Hvorfor skal vi ændre de $\frac{3}{4}$ Majoritet, naar Loven derved sætter Bom for det uforsvarlige? Men det ærede Medlem havde jo ikke i sit Lovforslag taget Hensyn til det. Det ærede Medlem har ikke foreslaaet de $\frac{3}{4}$ Majoritet. Det er en af de Ting, som er blevet det ærede Medlem paatvunget under Lovens Behandling. Og jeg kan ikke forstaa, at det ærede Medlem har en saadan Mistro til Kommunalbestyrelserne, at han i den Grad gaar ud fra, at Flertallet skulde handle uforsvarligt, at der absolut skal kræves de $\frac{3}{4}$ Majoritet. Hvorfor gennemførte saa ikke det ærede Medlem, den Gang han sad paa Magtens Sæde, at der paa alle andre kommunale Om-raader skulde være $\frac{3}{4}$ Majoritet, paa Om-raader, hvor det drejer sig om Spørgsmaal af langt større økonomisk Betydning end her, hvor det drejer sig om et fattigt Men-neske? Jeg tror, man ganske roligt kan overlade til Kommunalbestyrelsernes Flertal at bestemme, om den 60-aarige er berettiget til at nyde denne Hjælp.

Saa søgte det ærede Medlem Hr. Kragh at komme udenom den Statistik, som jeg oplæste, og som beviste, at man i 60 Aars Alderen i meget stort Antal søgte Aldersrente. Det ærede Medlem siger: Man søger i den Alder, fordi man ved, at saa stiger man lidt efter lidt, Aaret efter faar man mere, næste Aar igen mere o. s. v. Men det er ganske urigtigt. Den Statistik, jeg oplæste, var fra det sidste Alderdomsunderstøttelses-